

ZIUA MAMEI

.. Tabernacolul, este rugăciunea mea. Eu desigur sunt fericit în această dimineață, să văd înclinația spirituală a acestui Tabernacol, și cum că, acel marcaj de afară, ei se pregătesc acum pentru zidirea unei noi biserici. Eu cred că este necesară. Și vedeți după... dacă Domnul Isus întârzie, după ce noi ne ducem, ei vor avea... copiii noștri vor trebui să aibe un loc să meargă la biserică. Și noi vrem “să luptăm pentru Credința care a fost dată odată sfinților. ” Cred că este un lucru bun.

Și cum eu tocmai intram, în urmă cu câteva momente, să adaug la multe mărturii ce au fost deja depuse cu privire la vindecările, de aici de la Tabernacol, la ultimele câteva întâlniri. Ele se adună constant, cu vindecări, mari vindecări miraculoase.

Mi-am lăsat nevasta afară, chiar acum, și copiii la ușă; și era acolo o soră, șezând prezentă acum, atât de cutremurată până la plâns, de marea minune cu nepotul ei ce s-a întâmplat, jos departe, eu presupun, în Chattanooga. Doamna Nash, de aici, micuțul dumneavoastră nepoțel a fost suferind de o boală, și la ultima adunare aici, Domnul Isus, eu cred, l-a strigat, și a spus, “AȘA VORBEȘTE DOMNUL, că, aceasta-i dusă. Și el va fi bine. ” Și băiețașul este perfect normal și bine, pe cât de bine poate fi. Și asta-i-asta-i cutremurător să auzi acele mărturii.

Și apoi un tânăr, ce este de asemeni prezent, a cerut rugăciune pentru Doamna Stotts, care tocmai a trecut printr-o operație. Și interesul lor; vedeți, dacă nimeni nu vrea să ne rugăm pentru ei, de ce al lor... . aceasta arată, atâta vreme cât încercați, oamenii vor să vă rugați pentru ei, ei... interesul, vedeți voi. Uneori aceasta ajunge atât de groaznic, încât... nu groaznic, dar atât de mulți, încât tu trebuie să fugi afară undeva și să-ți bagi capul de-o parte, și să te ascunzi pentru puțin, să trăiești. Dar, eu-eu sunt bucuros că ei fac asta. Să nu credeți vreodată că nu-mi place să-i văd, pentru că dacă ei... dacă nu ar fi nimeni să vrea să mă rog pentru ei, unde ar fi slujba mea. Înțelegeți? Înțelegeți?

Dar uneori când spuneiți, “Frate Branham, eu nu înțeleg când oamenii te cheamă așa, și-și te strecuri afară pe undeva. ” Eu trebuie să fac aceasta ca să trăiesc, să mă rog pentru oameni. Voi doar nu... Aceasta nu este-nu este doar un loc, aici. Aceasta este pretutindeni în lume. Voi vedeți? Și-și este cu adevărat greu. Și sunt sigur că înțelegeți asta.

Oh, este atât de bine să fii Creștin! Eu nu știu ce aș fi făcut dacă aceasta nu era pentru Cristos, și astfel... și să am asocierea cu Creștinii, care, un popor de aceeași Credință scumpă, care cred în Dumnezeu și se încred în El; și crezând că într-o zi slăvită vom termina această bătălie, și vom avea biruința, și vom sta răscumpărați în asemănarea Lui, pe partea cealaltă.

Și atunci aș vrea să fac un scurt anunț, că, cu privire la Tabernacol, și așa mai departe, eu... noi facem o reînnoire a fundației noastre, în special partea mea în lucrare. De-a lungul adunărilor, de când am început în aceasta, pe partea evanghelică, cu mulți ani în urmă, în loc de a forma o fundație, să avem un alt grup de oameni, am folosit grupul cu care eram familiarizat; și de la... și am făcut o fundație, ca toate adunările mele să fie purtate sub numele Branham Tabernacle. Și acesta va fi folosit la Union National Bank în New Albany, unde pot fi făcute plățile-plătite acolo, ca să nu fie impozabile. Dacă nu o făceam, toți banii mi-ar fi fost impozabili mie, dacă nu foloseam Branham Tabernacle ca fundație.

Mulți dintre voi m-ați auzit anunțând asta, din când în când. Eu trebuie s-o fac, și să... în scopul de a face aceasta. Și atunci-atunci noi suntem pe o nouă fundație acum. Și noi am vrea precum mulți știți că eu... Câți m-ați auzit vreodată anunțând aceasta, că toate plățile, le-am făcut prin Branham Tabernacle? Doar ridicați-vă mâinile, toți... Desigur, cu toții. Toți.

Și astfel când serviciul este gata, dacă vreți, eu am o mică declarație acolo, astfel ca voi, dacă ați vrea s-o semnați la plecare. Fratele Roy Roberson o va avea acolo.

Căci, noi vom aranja o nouă fundație, același lucru, dar... altă fundație, ca toate

fondurile și lucrurile, ce se iau în adunările noastre, să nu fie impozabile, vor fi... sunt depuse, ca de obicei, la Union National Bank, ca să fie operate prin Tabernacol, în loc de a avea o-o funda-... altă fundație. Din cauză că, aceasta este deja o fundație, cu numele Branham Tabernacle, vedeți. Deci este un Branham acolo și un Branham aici, și astfel, și diferite fundații care nu merg prea bine.

Fratele Roberson se va îngriji de aceasta, pentru voi care vreți, așa cum ieșim. Noi vom aprecia aceasta. Acum, în această dimineață, înainte de a intra în serviciu, eu aș vrea să spun, cu voia Domnului, că voi încerca să mă întorc din nou deseară. Nu-mi place să-i iau amândouă adunările fratelui Neville, dar el mi-a cerut atât de generos să vorbesc din nou deseară. Și dacă va voi Domnul, eu doresc să vorbesc deseară despre un subiect evanghelic, numit astfel: Cine Este Acesta? Vedeți? Cine Este Acesta?

Și astfel în această dimineață, eu vreau să... M-am gândit să-să vorbesc în această dimineață despre un subiect de Ziua Mamei. Și știu că această după-amiază și dimineața a fost toată umplută cu programe de Ziua Mamei. Deci m-am gândit cumva să combin ceva, deoarece dorim să ne rugăm pentru bolnavi de îndată ce acest serviciu este gata, ca de obicei.

Noi credem că Dumnezeu este un vindecător, și El vindecă pe cei bolnavi și suferinzi. Și eu știu că El face aceasta. Și este dincolo de orice-orice îndoială, că, sunt prea multe mărturii adunate, că noi știm asta. 15 leri priveam într-un sac pe care Fratele Gene și Leo l-au ținut, cu mărturii pe care ei le-au adunat. Și era un sac mare cu remarcabile, vindecări miraculoase pe care Domnul le-a făcut pentru popor.

Și m-am gândit, dacă ar fi așa, ce ar fi dacă am ține cont despre tot ce a avut loc? Eu presupun, că în Puerto Rico și Jamaica, singure, ar fi zece mii, sau mai bine, mărturii remarcabile, despre vindecări ale Domnului, care El le-a făcut. Acum înainte de a deschide Cartea, să vorbim Autorului.

Doamne, noi îți suntem atât de recunoscători Ție, încât atunci, când ne plecăm capetele, ne bâlbâim pentru cuvinte să le zicem; căci eu nu cred că este cu putință pentru buzele omenești să exprime simțămintele inimii unui bărbat sau unei femei, băiat sau fată, ce a fost vreodată în legătură cu Tine. Să exprimăm adorația noastră, de felul cum Te adorăm, și ce însemni Tu pentru noi. Aceasta ne-a separat de păcat, și ne-a despărțit de lume. Și aceasta ne-a dat ceva ce este Etern și binecuvântat. Și noi nu găsim cuvinte suficiente.

Precum a fost odată spus de către un om nobil, cu câteva săptămâni în urmă, că el poate vorbi cursiv cam nouă limbi diferite, păstrându-și poziția de sfătuitor pentru iubitul nostru Președinte, Dwight Eisenhower. Și deși îi capabil să vorbească nouă limbi, cursiv; el spunea, când el a primit Duhul Sfânt, el le-a încercat pe toate nouă, și acolo nu erau cuvinte pe care el le putea găsi, nimic prin care s-ar putea exprima, așa că Tu ia-i dat o nouă limbă să se exprime și cu care să-ți mulțumească. Și noi simțim, la fel, Doamne; că, atunci când viața este gata, poate că toți vom vorbi într-o limbă diferită, ca să putem exprima ceea ce gândim despre Tine.

Acum îți cerem, Doamne, ca Tu să binecuvântezi acest Tabernacol, pastorul lui, administratorii, diaconii, toți asociații, oamenii care ne vizitează, care intră și ies pe ușă. Fie ca totdeauna să fie găsit așa dedicat, un cer de odihnă, unde cei obosiți să poată intra pe ușile lui și să găsească odihnă și pace pentru sufletul lor. Și ca cel bolnav să intre pe ușă, și să iese sănătos, din cauza Prezenței veșnic-vie a Atotputernicului Dumnezeu Care locuiește sub acoperișul acestuia.

Noi te-am ruga, Doamne, ca în acest program ce vine despre... care se formează acum, ca Tu să te întâlnești cu comitetul și să te întâlnești cu toți. Și dacă îți face Ție plăcere să fie o comemorare continuă a rugăciunilor ce au fost făcute în acest vechi lac, pe un petic de buruieni, odată; care acum a devenit o casă de lumină, un cer de odihnă pentru cei osteniți, ca răspuns la rugăciunile acelea.

Acum iartă-ne pentru tot ce am făcut, sau spus, sau gândit, ce a fost contrar voinței Tale mari; și amintește-ți, Doamne, că nu a venit din inima noastră. Noi

doar i-am dat expresie în faptele noastre sau cu buzele noastre. Dar, repede, Tu ne-ai auzit. Când am văzut că suntem greșiți, noi am vrut să ne mărturisim. Și nu vrem să păstrăm în inimile noastre, fărădelegi, căci știm că atunci Dumnezeu nu răspunde la rugăciunile noastre; ci constant mărturisim greșelile noastre.

Și noi am cere, Doamne, ca Tu să binecuvântezi, această dimineață, peste tot de-a lungul națiunii, în timp ce este sărbătorită această zi memorială de Ziua Mamei. Dar să nu fie aceasta o-o zi a mamei; fie ca fiecare zi să fie astfel.

Dumnezeule, admite în această dimineață, ca mamele, femeile, ce s-au rătăcit de la Dumnezeu, ca ele să-și vină în fire, în această dimineață, și să înțeleagă ce înseamnă cuvântul mamă anume, "una care a născut." Fie ca ea să-și dea seama că vlăstarele, din uniunea ei cu bărbatul ei, sunt pietre prețioase sfinte pe care Dumnezeu le-a dat ei în grijă. Apoi, Dumnezeu o va ține răspunzătoare de creșterea acelor copii. Și precum spune Scriptura, că, "Femeia bună, și mama, ce este ea, căci copiii ei o vor numi binecuvântată."

O Doamne, când noi vedem în această zi, când ele s-au depărtat atât de mult de Scripturi, și ele se poartă aproape ca animalele! Ne rugăm, Dumnezeule, ca Tu să ne dai o trezire de modă veche ca să le aducă înapoi la locul unde ar trebui să fie.

Doamne, cu nici un chip, noi nu vom uita, să-Ți mulțumim pentru mamele adevărate, căci știi că avem din acestea care trăiesc astăzi; adevărate, mame autentice. Dumnezeule, binecuvântează-le. Ele sunt mari comori pentru noi, și ne rugăm ca Tu să fii în continuare cu ele, Doamne, și fie ca ele să trăiască fericite și să vadă rodul pântecelor lor servind pe Dumnezeu.

Și ne rugăm, Dumnezeule, ca acei care poartă trandafirul alb în această dimineață, sau floarea albă, să spună că mamele lor au pășit în afara acestei scene de acțiune de azi; fie, Doamne Dumnezeule, ca ele să se odihnească în pace și faptele lor să le urmeze. Admite aceasta, Doamne. 27 Acum ia Cuvântul Tău, Doamne, și vorbește poporului, și dă-le mângâiere, căci pentru aceasta ne-am adunat noi aici;

să simțim Prezența Ta, să ascultăm Cuvântul Tău, și să fim binecuvântați; și să plecăm de aici să fim mai buni bărbați și femei, băieți și fete, decât cum am fost când am intrat. Noi îți cerem aceasta în Numele lui Isus, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Îmi place citirea Cuvântului Său binecuvântat. Astfel acum vom deschide, în această dimineață, în Cartea 1 Corinteni, și vom citi o parte din capitolul 15, începând cu versetul întâi. Pe deasupra, fraților, eu vă fac cunoscut evanghelia pe care v-am propovăduit-o, pe care a-ți primito, și în care a-ți rămas; Și prin care sunteți mântuiți, dacă o țineți așa cum v-am propovăduit-o, altfel degeaba a-ți crezut. Căci eu v-am dat-o vouă mai întâi de toate așa cum am primit-o eu, cum că Cristos a murit pentru păcatele noastre conform scripturilor; Și că El a fost îngropat, și că El a înviat iarăși a treia zi conform scripturilor;

Voi puteți spune, "Frate Branham, acesta este un subiect cam neobișnuit pentru un mesaj de Ziua Mamei. " Ei bine, acesta este adevărul. Dar, știți, Dumnezeu este neobișnuit, și El face lucruri într-un fel neobișnuit. 30 Și mă gândesc, la gândurile, de mamă. Și eu am una în această dimineață, prin harul lui Dumnezeu, încă aici pe pământ cu noi. Și sunt recunoscător pentru mama. Dar fiindcă noi urma să avem, de asemeni, un serviciu de vindecări, și neștiind că voi fi din nou deseară aici, m-am gândit că putem picta un tip de tablou diferit.

Mama este atât de mare. Știți, prima care vă primește, în această viață, este mama voastră. Nimeni nu vă poate atinge, căci voi sunteți concepuți, și ea vă poartă sub inima ei. Și ea este prima care vă cunoaște, și prima să, în această viață, să-să vă țină. Apoi, când v-ați născut, ea este una dintre primele mâini care vă ating și vă șterg lacrimile din ochii voștri. Ea este prima care vă mângâie și vă iubește, și să gungure peste voi, în această viață, este mama voastră. Acum, eu cred că nu este destulă cinstire ca să putem da unei mame.

Mama este prima cu copilul, și ea are o mare răspundere cu privire la ce va fi cu copilul, va fi întemeiat pe felul în care mama îl pornește pe acel copil pe poteca pe care trebuie să călătorească. Mama are răspunderea, de la Dumnezeu, să așeze copilul pe calea cea bună. Și eu cred că de aceea mamele au o mică atingere

specială.

Eu știu despre un băiat în acest oraș. Cred că mama lui este prezentă acum. El are aproape vârsta mea. Dar nu spun aceasta să-i rănesc mama; pentru că ea are destule răni, ca toate mamele. Dar băiatul bea, și el bea mult. Și când se îmbată de tot, se întoarce acasă se aruncă în pat cu maicăsa și își pune brațele în jurul ei. Și el are nepoți. Dar există ceva în legătură mângâierea unei mame, ce pare a lua cu-cu totul alt loc decât orice altceva poate să atingă; acesta este, în această viață, omenește vorbind.

Voi știți, un om ca Moise, el... Dacă pot să îi acord vreun credit caracterului său, aceasta este pentru că el a avut o mamă trimisă de Dumnezeu. Voi știți că ea a fost cea care s-a rugat, Jochebed, și a tânjit după acest copil. Și când el s-a născut, ea a fost cea care i-a gungurit, și l-a îmbrățișat și a făcut un coșuleț și l-a așezat în pipirig, în timp ce sărmana ei inimă se frângea. Singurul ei copilăș, și era cel mai remarcabil prunc care a existat în toată lumea. Și cum iubește o mamă orice copil! Dar să vezi pe acest special micuț.

Și apoi, în inima ei, ea știa că el s-a născut cu un scop, și să-l ia și să-l pună într-un adevărat cuib de crocodili, în râu. Prin credință ea a făcut aceasta, știind că Dumnezeu era în stare să aibe grijă de el; și pentru a rezuma dragostea unei mame, și acțiunea caracterului credinței ei. Căci credința nu se pune pe ea pe nisipurile mișcătoare a celor ce pot fi văzute; credința se odihnește solemn pe stânca neclintită a Cuvântului Etern al lui Dumnezeu. "Căci prin credință," spune Scriptura, "ea a făcut aceasta. "

Și credința poate să-și ia poziția pe stâncă, că valurile bat temeliile, și să privească moartea în față și să știe că mai este doar puțin, dar credința poate privi peste mare la Cel ce a spus, "Eu sunt învierea și Viața," și nici măcar nu aude valurile năvalnice.

Acest fel de credință îl avea mama lui Moise. Ea l-a învățat și l-a crescut în palatul

lui Faraon, învățându-l că el s-a născut cu un scop, că Iehova i-a răspuns rugăciunilor ei. Și, ea, el nu putea avea un învățător mai bun. Acest fapt a putut ajuta la modelarea caracterului pe care l-a avut Moise. Eu cred că a fost Abraham Lincoln care odată a făcut o afirmație ca aceasta...

Acum, eu nu sunt nici Democrat nici Republican, eu doar... eu sunt un Creștin. Căci, eu cred că o parte nu poate spune nimic împotriva celeilalte; toate sunt corupție. Dar, Abraham Lincoln, după părerea mea, a fost unul dintre... și a fost unul dintre cei mai mari Președinți pe care aceste State Unite le-a avut vreodată; incluzându-l pe Washington, și așa mai departe.

Pentru că, Abraham Lincoln a avut o-o pornire rea. El a fost sărac. El nu a avut o bază, așa ca educația, sau-sau ceva lucru măreț, sau bani, sau ceva ce l-ar fi putut ajuta, precum a avut Washington. Washington a fost absolvent de colegiu, și el-el știa, el a fost un om deștept, un om mare, de la început. Dar Lincoln a fost crescut într-o casă de bușteni, pe pământurile întinse din Kentucky, fără glorie; în micuța căsuță, care este casă memorială acuma aici în Louisville. Dar, fiind omul mare ce a fost el, și a trebuit să învețe să scrie, pe pământul pe care l-a arat, ca să-l semene cu porumb.

Dar eu aș putea să transmit aceasta celor tineri. Știți voi că Abraham Lincoln nu a posedat niciodată o carte în viața lui, înainte de douăzeci și unu de ani, doar Biblia și cartea martirilor de Fox. Vedeți, ceea ce citiți vă modelează caracterul pe care îl aveți. Nu-i de mirare că avem un grup de nevrotici astăzi; reviste de ficțiune, și vulgară și absurdități, sunt la chioșcurile noastre de ziare. El a posedat Biblia și cartea lui Fox despre martiri. Priviți ce au făcut din el!

Dar în fața tuturor acestora, într-o zi a făcut o declarație ca aceasta. El a zis, "Dacă se găsește ceva bun în mine, este din cauza unei pioase mame," care l-a crescut pe el să slujească Domnului. Vedeți, un copil ascultă de mama lui; ceva atingere micuță referitor la acea mamă, de care un copil ascultă. Când este rănit, se va duce la mamă pentru mângâiere înainte de a se duce la tată. Pentru că, ea a fost întâi cu el, voi știți. Și există un dar pe care Dumnezeu îl dă unei mame, să fie

astfel; mă refer la o mamă adevărată. Acum, eu cred că mamele sunt onorabile și sfinte.

Dar eu cred, că astfel ca Ziua Mamei, ca aceasta, este o escrocherie, se fac o grămadă de bani din flori și alte lucruri. Dar ziua mamei ar trebui să fie în fiecare zi. Nu să i se trimită un buchet de flori de Ziua Mamei, ci să fie iubită și îngrijită trei sute șazeci și cinci de zile și nopți, prin tot anul. Dar, desigur, lumea comercială are o mare acaparare în astfel de lucruri, și-și-și des-apreciază mama. "Oh, păi, ultima Ziuă a Mamei i-am trimis un buchet de flori. "

Ea ar aprecia, cu mult mai mult, doar să stai jos și să-i vorbești puțin, să-i scrii un rând, s-o mângâi pe umăr, să-i săruți obrazul, să-i spui că o iubești. Va face mult mai mult decât toate florile pe care le poți cumpăra de la florărie. Acesta este adevărul.

Eu cred că era în cele Zece Porunci, pe care răposatul Cecil DeMille, l-a scris și pus pe ecran una dintre capodoperele lumii filmului. Și înainte de a fi pus în scenă, sau scos, Cecil DeMille i-a chemat pe Oral Roberts și Demos Shakarian, și un grup de lucrători ai Evangheliei Depline, și i-a dus în studiourile proprii și le-a arătat filmul de patru ore despre cele Zece Porunci, și le-a cerut părerea lor despre acesta. Dumnezeu să-i odihnească sufletul lui distins!

Și când l-am văzut eu, m-am uitat la el, și un amănunt micuț m-a șocat mereu. Dacă mulți dintre voi care l-ați văzut, a fost atunci când fiica lui Faraon... după ce Moise a aflat că el era un-un Evreu, și s-a decis ca să meargă să locuiască cu poporul său. Și acolo stătea cea care a fost odată frumoasa lui mamă, ofilită, cu părul ei cărunț și fața ridată, șezând într-un vechi fotoliu; o mamă tipică. Și fiica lui Faraon a intrat. Și el a spus, "Al cui fiu sunt eu, totuși?"

Și când a ieșit la lumină, că Jochebed era mama lui adevărată. Fiica lui Faraon, cu vopselele ei și așa mai departe, și toată aranjată; ea a spus, "Dar, uite! El poate fi fiul tău, dar," spunea ea, "Eu iam dat bogăție și splendoare. Tu nu puteai să-i dai

nimic altceva decât o groapă cu noroi. ”

Dar mama cea încăruntită de ani a spus, “Dar eu i-am dăruit viață. ” Asta face diferența. “Eu iam dăruit viață. ” Și Dumnezeu i-a dăruit Viață Eternă. Ce adevărată, mamă! Uneori oamenii îmi spun, de cele mai multe ori în campaniile mele, că eu “constant predic despre înviere. ” Și am citit un text în această dimineață, capitolul 15 și al patrulea verset din I Corinteni, despre înviere.

Dar, vedeți, felul în care ei plasează pe mama astăzi, este o vază de flori așezată lângă o bătrână doamnă, care este bătrână și nu se poate ridica, poate, și slăbită, și căruntă, și ridată, și așezată întrun fotoliu. Este destul de adevărat. Dar vreau să iau tema mea și să pictez un alt tablou despre ce este o mamă.

Cineva a spus, “Tu predici prea mult despre înviere. Aproape fiecare Mesaj are ceva cu privire la înviere. ” Păi, sigur. Aceasta este-aceasta este punctul cardinal de sprijin al Evangheliei. Indiferent de ceea ce a făcut El, dacă El nu învia iarăși din morți, atunci totul ar fi fost în zadar. Aceasta, pentru mine, dovedește că El era Dumnezeu. Dovedește fiecare pretenție pe care El a făcut-o; învierea! Și de asemeni este locul de odihnă al sufletului. Este punctul de pornire. Este încoronarea mângâierii noastre.

Și când noi vedem că El a înviat din morți, ne plasează, cu armura Evangheliei, pe frontul de luptă, să ne luăm locul, să luptăm. Căci, știm că El a spus, “Cel ce își va pierde viața pentru Mine și-o va găsi din nou. ” Și eu cred că este marea încoronare a Deplinei Evanghelii, este învierea, și făgăduințele ei Divine, și consolarea pe care o dă celor ce au încredere în ea. Căci, ne făgăduiește marea uniune a unirii noastre din nou împreună. Aceasta făgăduiește, și ștergerea păcatelor. Făgăduiește ștergerea deformărilor, toată suferința pe care am avut-o în aceasta, și trebuia să mergem cu ele, prin viața aceasta. Făgăduiește, și pieirea tuturor acestora. Făgăduiește că moartea chiar își va pierde ținerea, și vom învia în asemănarea lui Isus. Deci, după părerea mea, învierea este cea mai mare făgăduință între lucrurile Scripturii. Acolo sunt pecetluite ele.

Și la Paștele care a trecut, când am predicat asupra a cinci lucruri despre: Trăind, El m-a iubit; murind, El m-a mântuit; Îngropat, El mi-a dus păcatele departe; Dar, înviind, El a îndreptățit slobozenia veșnică. Aceasta este Ziua pentru mine, acea măreață Zi a zilelor! Și ca să vedem ce va însemna aceasta, pentru noi toți, în înviere, în timp ce lucrăm și așteptăm acea Zi binecuvântată a zilelor!

Aceasta ne dă făgăduința că într-o zi aceste bătrâne, slabe, secătuite, încărunțite, dărâmate mame vor fi schimbate. Nu numai mama va sta acolo, singură, ci toată familia ei cu ea.

Și ce zi va fi aceea! Ce timp va fi acesta, când ne uităm pe fețele celor pe care îi iubeam atât de mult! Ce deosebit va fi în dimineața aceea, când îi vom vedea pe iubiții noștri, și-și să-i privim ce ei vor fi atunci! Toate nenorocirile vor fi îndepărtate. Toate vătămările de suferință se vor sfârși. Nu o să mai fie obraji palizi de moarte. Nu vor mai fi lacrimi în ochi. Învierea făgăduiește toate acestea. Nu vor mai fi înmormântări. Nu vor mai fi retușări pe obrajii copilului, care-i ca o bucată de piatră; unde lucrătorul de pompe funebre l-a îmbălsămat, și împinși afară și vopsea pusă peste ei, și așa mai departe, ca să pară natural. Aceasta nu va mai fi nevoie niciodată, acolo.

Apoi eu mă gândesc când îi vom vedea stând acolo, iubiții noștri, mamele noastre, rudeniile noastre, toți prietenii noștri; și să-i vedem în trupurile lor nemuritoare, trupurile lor cerești; urmărindu-le caracterele, văzându-i cum se comportă cu acea amabilitate și liniște, fără nervozitate sau șulberare. Să îi vedem atunci stând în asemănarea Domnului Isus, aceea va fi o zi minunată. Și fiecare dintre noi, în mințile noastre, anticipăm și năzuim după acel ceas de consolare, când îi vom întâlni. Fiecare se gândește la cei iubiți ai lui, poate la mama lor care s-a dus. Și ce zi va fi, când o vei vedea iarăși! Și pentru tată și pentru frate, și pentru... toți cei iubiți, ce zi va fi aceasta!

Eu mă gândesc, de asemeni, chiar acum. Mă gândesc la familia mea, ce va însemna aceasta pentru mine în acea Zi. Mă gândesc că, în acea dimineață a învierii, probabil că prima care va veni să mă întâlnească va fi micuța Sharon. Nu,

ea nu va tremura. Diavolul acela nu poate pătrunde în acel loc. Nici o meningită nu poate atinge vreodată Țara aceea. Nu-i va flutura mâna pentru mine ca rămas bun. Acei micuți, ochi albaștri vor juca când își va arunca mâinile strigând, "Tăticule!" Eu voi fi bucuros să văd, să știu că ea nu va mai muri niciodată; să știu că totul s-a sfârșit, pentru ce am predicat învierea atât de tare.

Apoi o voi vedea pe mama ei, mama lui Billy, băiatul meu. Și eu am multe amintiri ce zăbovesc acolo asupra ei. Îmi amintesc când am luat-o pe ea sus; sau D-I Combs, de aici, a dus-o pe ultimul ei drum, și eu o urmam, într-o mașină. Așa cum mergeam în jos pe Strada a Șaptea, chiar acolo; Billy, era de optsprezece luni. Cum că ei îl aduceau pe el afară pe stradă, și o lăseau pe ea să-l vadă. Și ea zăcea și plângea, și se uita la copilul ei, dar nu se putea apropia de el.

Și atunci pe drum în jos, antreprenorul a venit și a dus-o pe Strada a Șaptea. Mama se îngrijea de el în acest timp. Și el stătea afară în curte, cu o pereche de pantaloni scurți, și o șapcă roșie trasă la o parte pe cap. Și când acea mamă, întinsă pe targă, în spatele ambulanței, mă privea, când a văzut copilul ei în curte, știind că merge pe ultimul ei drum; ea s-a ridicat de pe targă și a strigat, și și-a aruncat afară mâna ei osoasă, să-și îmbrățișeze bebelușul ei în curte. Dar ea nu a putut să-l aibe.

Oh, va fi o bucurie să-o văd pe ea în acea zi. Nu, ea nu va avea mâini slabe, nici obrajii aceia nu vor fi supti. Ci va sta în frumusețea cerească a unei regine a Cerului, și de mamă. Ochii ei negri, negri ca pana corbului, vor juca de bucurie. Ea nu va fi toată încovoiată; unde, acel Diavol de TBC nu va pătrunde niciodată în acea Țară. Ci, nemuritoare, va sta în asemănarea Lui.

Eu presupun, atunci, următorul ce va veni să mă întâlnească va fi Edward, pe care noi l-am numit "Humpy," pentru a-i scurta numele. El a fost primul din marele lanț cu nouă verigi, lanț al familiei Branham. El a fost prima verigă care s-a rupt; acea de după mine. Eu îl voi vedea pe Edward alergând spre mine. Totuși, el a murit ca băiat, la vârsta de nouăsprezece ani. Și când îl voi lua de mână, sunt sigur că vom avea multe lucruri de vorbit, despre copilărie, căci am fost prieteni. Țineam unul la

altul. El mă lăsa să-i port costumul, și-și-și altele, ca frați adevărați. Va fi o plăcere să-l văd iarăși.

Și îl aud spunând ceva în genul acesta, "Ai primit ce ți-am transmis, Bill? Tu lucrezi la o fermă de vite, pe vremea plecării mele de pe pământ. Dar în spital, ți-am trimis vorbă, 'Spuneți-i lui Bill că totul este în ordine.' " Voi fi bucuros să spun, "Da, am primit vorba ta, afară în prerie. " Apoi, eu presupun, că următorul va veni tatăl meu. El a fost următoarea verigă ce s-a dus, și... Nu.

Eu cred că Charles a fost următoarea verigă, un frate mai tânăr. El a avut un accident de mașină când era doar un copil. El își târa piciorul drept, întotdeauna când umbla. Dar, știți, când îl voi vedea, el nu-și va mai târî piciorul acela. Defectul va fi îndepărtat, și va sta în splendoarea unui om tânăr. Și el îmi va spune, ceva în felul acesta, cu un zâmbet. Va spune, "Da, Bill, aici nu sunt accidente. Și îmi amintesc seara dinainte de a fi luat în accidentul de automobil, tu mi-ai vorbit, stând în prispa casei noastre umile," și eu mă uit spre culmea ei, chiar acum. "Tu mi-ai vorbit de Domnul, chiar cu câteva ore înainte de a pleca. Și tu erai la amvon predicând când eu am plecat. "

Apoi va veni tata. Oh, eu pot să-l văd. Cu toate că mi-a dat multă bătaie amară, chiar ceea ce îmi trebuia, dar voi vedea părul negru ondulat, mai strălucitor ca oricând, în acea zi. Și el se va uita la mine, și va spune, "Băiatul meu, tu știi, că Tăticul nu se va ridica niciodată de aici, de la masă, flămând, să lase copiii să mănânce, căci aici avem din belșug. Aici nu este nici o lipsă. "

Să-l fi văzut când lucra, pentru cincizeci sau șaptezeci și cinci de cenți pe zi, și apoi se ridica de la masă ca să poată mânca copiii, apoi se întorcea iarăși la lucru. Și el lucra atât de mult până ce cămașa era arsă de soare pe spatele lui, și mama o tăia cu foarfeca.

Eu pot să-l aud spunând așa ceva, "Bill, îți amintești de noaptea când tu și Fratele George ați venit să vă rugați pentru mine când eu plecam? Tu știi, eu i-am spus lui

mama că acolo erau doi Îngeri albi stând lângă pat, și un înger roșu la picioare. Și îngerul roșu încerca să mă ia, dar Îngerul alb stătea între mine și el. În final ei m-au dus Acasă. ”

Apoi, de asemeni, următoarea verigă să meargă, sau s-a dus, va veni Howard. Îl voi vedea pe Howard; precum am fost prieteni împreună prin toată țara, pretutindeni; chemat să fie slujitor; mare personalitate, dar asociații lui l-au ținut înapoi. La ultima discuție pe care am avut-o cu el, a spus, “Când eu voi pleca, Bill..”

Eu-eu l-am văzut plecând, într-o vedenie, cam cu patru ani înainte de a se duce. l-am spus că l-am văzut pe Tăticu însemnându-i mormântul și spunând că el este următorul. Și el a spus, “Există un lucru pe care vreau ca tu să faci pentru mine. ” El a zis, “Mi-am stricat viața. Am fost căsătorit și toate celelalte. Eu-eu nu știu ce s-a întâmplat. ” Am spus, “Îl crezi pe El, Howard?” El a spus, “Cu tot ce este în mine, eu îl cred pe El. ” Cam cu două sau trei zile înainte de a pleca, el a făcut pace cu Dumnezeu, cu Fratele Neville și ei acolo. Și el a spus, “Există un lucru pe care vreau ca tu să faci. Când mă duc, Bill, ei să-mi cânte, ‘El Va Înțelege, Și Va Spune, “Bine Făcut. ”

Eu cred, că înainte de a-i strânge mâna lui Howard, eu îl voi auzi oprindu-se și privind-mă, și să zică, “Bill, El a înțeles.” După aceea, va veni Fratele Seward, Fratele Frank Broy, Fratele George DeArk. Oh, învierea înseamnă mult pentru mine. Eu anticipez asupra aceluia mare ceas al încoronării. Și precum Lumina începe să se întindă, “Noi vom cunoaște așa cum suntem noi cunoscuți. ” Noi vom înțelege, și-și ne vom aminti cunoștințele noastre și pe cei ce au fost acolo.

Și-și mulți, vor fi mulți acolo despre care nici nu ne-am fi închipuit că vor fi acolo. Pentru că, voi știți, este la acel timp, despre care eu cred că “pâinea pe care am aruncat-o peste oameni, pe apa necazurilor, se va întoarce la noi în acea Zi. ” Când noi vom vedea efectul mărturisirilor noastre, asupra oamenilor pe care noi nu am înțeles acțiunea lor către Acesta, vor fi probabil acolo. Ce Zi va fi aceea! Și apoi, de asemeni, sămânța pe care noi am semănat-o, fără măcar să gândim ce vor face

ele, dar aici sunt. Ele au adus la iveală roade scumpe, și noi îi vom vedea în acea Zi, pe încăpățânații cei iubiți și rudele.

Și mă gândesc la miile pe care i-am văzut convertiți, da, cu milioanele acum, mergând, și ce a fost slujba lor. Oh, va dura mai mult decât o înviere. Va dura o Eternitate, să fac ocolul, strângând mâna și aflând lucruri pe care nu le știu acum. Acolo vor fi acele bătrâne încărunțite mame, pentru care purtați acele flori albe azi, care vă vor vedea, și ele vor fi frumoase. Nu reprezentate de o vază cu flori, sau o fotografie a unei persoane bătrâne cărunte; ci în asemănarea și frumusețea învierii, ele vor sta în asemănarea lui Cristos, cu trupurile lor cerești, tinere și frumoase pentru totdeauna. Desigur, aceasta este odihna. Aceasta este Ziua mamei pe care eu o aștept. Aceasta este încununarea. Nu garoafa pe guler, ci încununarea sufletului, căci Dumnezeu a transformat-o.

Eu mă gândesc la bătrâna mea mamă, bătrână și slăbită, scuturată de paralizie. Nu va face astfel în acea Zi. Va fi altfel atunci. Și acea mare Lumină începe să se împrăștie, pe măsură ce privim în jur, și marele cerc va deveni tot mai larg și mai larg și mai larg. Toată aceasta este doar reflectarea apropierei lui Isus. “Și după o vreme,” precum spune și cântecul, “și eu îl voi vedea pe Isus în sfârșit.” El mă va aștepta, Isus atât de amabil și adevărat, Pe Tronul Său frumos, El îmi va ura bun venit Acasă După ce această zi s-a sfârșit.

Apoi așa cum îl vedem, și nu vom mai fi cum suntem acum. Noi vom–noi vom ști cum să-L iubim mai mult. Noi nu vom sta retrași cu frică; căci, noi vom fi ca El. Păi, El va fi mai mult ca o rudenie cu noi decât cum este El acum. Noi îl vom înțelege pe El mai bine. Pentru că, suntem atât de departe, în trupurile muritoare; atunci vom avea un trup ca slăvitul Său trup. Noi vom ști cum să ne închinăm Lui. Și când vom vedea ce a făcut Prezența Ființei Lui pentru noi, ne-a schimbat; cel bătrân tânăr din nou, cel deformat de tot îndreptat. Oh! Noi vom înțelege atunci de ce puterea Lui ne-a vindecat.

Întrebările care au fost în mintea noastră, “Cum poate El să facă aceasta? Cum va fi aceasta?” Cumva, tainic, se vor șterge toate. Nodurile care au fost legate în

adâncul minților noastre, "Va fi așa? Cum poate fi?" Într-un fel, sau altul, degete maiestre vor descâlci, vor dezlega acele noduri, și toate se vor pierde într-o singură cunună mare de dragoste. Apoi noi îl vom vedea pe El. Atunci vom fi ca El. Atunci ne vom închina Lui. Atunci vom vedea mama așa cum Dumnezeu o vrea. Mama nu va fi completă acolo fără familia ei.

Pentru că, cel mai mareț timp al vieții ei este ca să-și vadă copiii în jurul mesei, și toți sănătoși și fericiți; și-și-și s-o vezi turnând cafeaua, sau orice face ea, și pregătind cina, și ea și tata se așează. Păi, aceasta este clipa cea mai fericită din viața mamei, să-și vadă copiii toți acasă.

Acum, nu pierdeți, nu pierdeți Ziua aceea. Lăsați ca marele lanț al familiei voastre să fie legat împreună, verigă cu verigă. Lăsați ca fiecare spiță să fie în roată. Atunci când ne așezăm cu familiile noastre și grupuri, de-a lungul umbrarelor Eternității, ce Zi va fi aceea! Atunci vom înțelege. Acela a fost El care a promis aceasta, în Apocalipsa 1, unde Aceasta spune, că, "O sabie ascuțită cu două tășuri ieșea din gura Lui. " "El se numea Cuvântul lui Dumnezeu. " Și ieșea de pe aceleași buze, care au spus, "Eu sunt Cel ce este viu, care am fost mort; și Eu sunt viu în vecii vecilor. " De pe aceleași buze, în Sfântul Ioan 6, treizeci-... se spune aceasta, că, "Eu nu voi pierde nimic, ci Eu îl înviez iarăși în ziua de apoi. " Era El care a făcut făgăduința; aceleași buze scumpe. El este Cel Care ne mântuiește, Care ne vindecă, Care ne-a răscumpărat, și Care ne va învia în ziua de apoi.

Dacă tu ești acea verigă slabă ce a fost despărțită de această măreață reuniune familiară în Ziua aceea, fie ca Dumnezeul Cerului, în această dimineață, cumva într-un mod tainic, să dezlege acele mici noduri care sunt legate în mintea ta, și să-ți descopere dragostea pe care o are El pentru tine, și fie ca tu să vii plăcut să-i servești Lui. În timp ce ne gândim la aceste lucruri, să ne rugăm. Înainte de a ne ruga, și aveți capetele aplecate, vă voi întreba. Ați vrea voi, în această Zi a Mamei, să vă rededicați din nou viețile voastre Lui, privind înainte după acea înviere? Vreți să vă ridicați mâinile spre El? În timp ce fiecare... Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Este vreun păcătos care e prezent acum, ca să spună, "O Dumnezeule, eu încă nu

m-am încheiat în acea verigă. Eu sunt veriga lipsă care nu ar fi acolo când mama va privi împrejur prin Slavă. Eu nu voi fi acolo, pentru că nu am încheiat niciodată pace cu Dumnezeu. Eu nu am nădejdea Vieții Eterne în mine. Dar azi eu-eu vreau să fac aceasta”? Vrei să ridici mâna, să spui, “Roagă-te pentru mine, Frate Branham, în acest timp. Eu vreau să fiu amintit în rugăciune, căci am persoane iubite peste mare, peste marea Vieții și eu vreau să le întâlnesc”? Ridicați-vă mâinile. Sau cineva care a alunecat, și ar vrea să se întoarcă în această zi, și spune, “Doamne, eu mă reconsacrez Ție din nou; vin să reînnoiesc legământul meu cu Tine,” vreți să vă ridicați mâinile?

Tatăl nostru Ceresc, precum aceasta se apropie, această zi ne apropie cu încă o zi de acel măreț eveniment. Și suntem siliți, în fiecare an, să vedem aceasta reprezentată. Precum oamenii obișnuiau să se urce la Ierusalim de Ziua Cincizecimii, și pentru curățirea cortului și a locașului sfânt, și-și pentru jertfa pentru păcat; în fiecare an li se amintea, când acel miel murea acolo afară, că va veni un timp când Mielul lui Dumnezeu va muri, ca să-i despartă de păcat. De fiecare dată când mielul behăia, și sângele le stropea mâinile, li se amintea că va fi un timp când acolo va fi Mielul lui Dumnezeu, care va striga, “Eli, lama... ? Eli, lama... ?” la cruce. Mă rog, Dumnezeule, că așa cum privim azi și vedem că...

Cu câteva săptămâni în urmă, înainte de a pleca în slujba Ta, în California, acest stat Indiana era golaș și mort, și nu era viață, în aparență. Florile care au murit toamna trecută. Frunzele au părăsit copacii. Și seva copacilor s-a coborât în rădăcini, și totul era mort.

Dar era un timp în care soarele a început să strălucească într-un mod diferit. Același soare care a strălucit peste iarnă, dar elementele s-au schimbat și a strălucit diferit. Și prin strălucirea soarelui, cu elementele, viața a țâșnit, pretutindeni. Frunzele vin înapoi în copaci. Frunzele... Viața care a părăsit frunza, și frunza a căzut jos, dar viața a intrat în pământ; aceasta s-a întors într-o nouă frumusețe, în splendoarea tinereții. Floarea care a renunțat la-la parfumul ei, care a renunțat la frumusețea ei radiantă și a căzut pe pământ; născută, a explodat din nou în tinerețea ei, cu un nou parfum. Ce ne amintești, Doamne, în aceste ceasuri?

Și lumea a devenit dintr-un pustiu, deșert dezolat, într-un paradis al frumuseții, și albinele și păsările cântând, și totul vesel, și pomii tresăteau în vânturile brizelor calde de primăvară. Căldura și bucuria erau din nou pe pământ, din cauza soarelui, s-u-n. [În Engleză, soarele se cheamă sun-Trans.] Dar într-o zi S-o-n [În Engleză, Son înseamnă Fiul-Trans.] vine cu vindecarea în aripile Lui, și acele vieți micuțe care au fost ascunse ca seva în pom, în pământ, ca-viața care este în sămânța florii, o va aduce la iveală în reînnoire din nou, să nu se ofilească niciodată. Oh, cum îți mulțumim noi Ție pentru aceasta!

Și au fost multe, multe mâini care s-au ridicat în această dimineață, căci ei știu că dincolo de perdea, acolo este ceva. Ei tânjesc să o vadă pe mama. Ei tânjesc să-i vadă pe cei iubiți și pe cunoscuții lor, și să afle toate aceste taine, cum au venit ei aici, și în jos de-a lungul timpului. Toate se află în spatele perdelei ascunse. Și într-o zi Tu vei veni. Și ei și-au ridicat mâinile; ei-ei-ei-ei vor să fie siguri, Doamne. Ei se reînnoiesc din nou, și la fel și eu. Acum ajută-ne, Doamne. Înnoiește-ne credința și puterea.

Și precum simțim apropierea Domnului. Și ultimii patruzeci de ani, a izbucnit la iveală o nouă cincizecime peste pământ. Duhul începe să descopere lucruri. Și noi ne aflăm aici la ultimul semn, chiar înainte de Venire. Noi știm că apropierea Domnului este aproape. Și vedem bolnavii vindecați de bolile lor, ceea ce este tainic pentru lume, de două mii de ani, de la apostoli. Dar aici apare din nou, profeți ridicându-se, Îngerii apar, semne și minuni. Ce este asta? Învierea este aproape. F-i-u-l vine.

Să fim gata, Doamne. Să îmbrățișăm fiecare făgăduință Divină; nu vă gândiți la aceste noduri micuțe care au fost acumulate prin știință, și așa mai departe, că aceasta nu se poate întâmpla. Lăsați-le să fie dezlegate, în această dimineață, de nemuritoarele... [Porțiune goală pe bandă-Ed.]... precum El vibrează de-a lungul Cuvintelor din Biblia lui Dumnezeu, ca un instrument bine acordat, să cânte ritmul, "Eu sunt Cel ce am fost mort, și trăiesc veșnic. " "Încă un pic, și lumea nu Mă va vedea; dar voi Mă veți vedea. " "Căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii. " "Și se va împlini în zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, că Eu voi turna din Duhul meu peste orice făptură; semne și minuni; bătrânii vor visa visuri, și feciorii

voștri vor vedea vedenii,” semnul ploii târzii și a timpului de pe urmă. Lasă să fie simțit printre noi, în această dimineață, Doamne, și credința noastră păzită. Căci noi o cerem în Numele lui Isus.